

ת"פ 1819/07/13 - מדינת ישראל נגד א ב, ר א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 1819-07-13
17 יוני 2014

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1..א ב

3..א א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אילנית נחום

הנאשם - 1 - בעצמו ובא כוחו עו"ד - גלבמן במקום עו"ד סיבוני

הנאשם 2 בעצמו וב"כ עו"ד רוזנטל

[פרוטוקול הושמט]

מזר דין

הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך שביום 28.6.13 בשעה 18:00, בחניית פארק אתגרים באשדוד, התקוטטו עם אחרים ודיברו בקול רם בהיותם בגילופין. במועד זה יצאו ממסיבה יפית אמסלם ואקראם אלחמור (להלן: "המתלונן והמתלוננת"). המתלוננת פנתה אל הנאשמים ואמרה להם: "חברה די, תכף שבת, זה לא שווה". בתגובה צעקו עליה: "כוס עמאק, מי את בכלל שתתערבי?", והנאשמים התקרבו אליה אגב צעקות, כשבשלב מסוים נאשם 2 דחף אותה, והנאשמים השליכו לעברם אבנים, שאחת מהם פגעה בידו של המתלונן ושניה בפניו. לאחר מכן הנאשמים ואחרים בעטו במתלוננים והיכו אותם עם ידיהם בחלקי גופם השונים.

כתוצאה מן התקיפה המתלונן נחבל חבלות של ממש ביד שמאל, נגרמה לו אדמומית בעיניים, כחלון מתחת לעפעף עין שמאל, שפשופים בכתף שמאל, רגישות וכאבים באצבע יד ימין, שפשופים בבית שחי שמאל, סימן חבלה בעורף עם שפשוף באזור החוליה והגבלה בתנועה והמתלוננת נחבלה אף היא חבלה של ממש: מכות יבשות בגב.

לאחר שנאשם 2 נלקח לתחנת המשטרה איים על השוטר ליאור ליברטי באומרו לו: "אתה מסתובב באזור טו', באזור

עמוד 1

יבנה, אני מכיר אותך, אל תדאג, אתה מכיר את הסיפור של מיכאל מור".

נאשם 1 צירף 3 עבירות נוספות שנושאן הפרת הוראה חוקית ב- 8.9.13 ב 10.9.13 וב- 15.9.13 ונאשם 2 צירף האישום נשוא ת.פ. 49182-09-13 שעניינו שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, ב- 7.9.13 וב- 16.9.13.

במסגרת הסדר הטיעון מסתפקת התביעה במאסר של 6 חודשים אותו ישאו הנאשמים בעבודות שירות, כשלגבי נאשם 1 יופעל גם מאסר מותנה התלוי נגדו של 6 חודשים באופן חופף. בהתאם, הוסכם שידחה לקבלת תסקירים וחוות דעת ממונה.

מהתסקירים שהוגשו בעניינו של נאשם 1, עולה שהוא בן 20, יליד הארץ, רווק, עובד בעבודות מזדמנות, צעיר מרקע קשה, שבו חווה התפרקות של התא המשפחתי על רקע גירושי הוריו, מצוקה כלכלית קשה, והעדר דמויות הוריות מציבות גבול. בלט קושי להשתלב ולהסתגל למסגרות חינוכיות, נשר מבית הספר וחבר לקבוצה שולית לצורכי תחושת השתייכות, תוך שהפנים דפוסי חשיבה והתנהגות אנטי סוציאליים. בנוסף התרשמו מקווי אישיות ילדותיים בלתי בשלים וכי מדובר במי שנמצא בשלבי גיבוש זהותו העצמית והוא בעל מערכת ערכים מטושטשת בלתי מגובשת. רוב חייו נמצא בשולי החברה תוך שמתקשה להתמודד באופן נורמטיבי ואדפטיבי עם קשיים ומשברים, וכל זאת הוביל להתנהגות בעלת מאפיינים עבריינים בסיטואציות מורכבות. כמו כן התרשמו מסיכון בינוני להישנות עבירה דומה בעתיד.

בד בבד התרשמו כי מבטא שאיפה לנהל אורח חיים תקין והוא מבטא חרטה ומצוקה על מצבו, אלא שהוא נעדר תמיכה והכוונה ומתקשה למצוא כיוון בחייו. הם התרשמו כי הוא עייף מניהול אורח חיים עברייני ויש לו מוטיבציה כנה לשינוי וכי הוא מסוגל לערוך בדיקה פנימית ולהבין ההשלכות של התנהגותו על חייו, ומגלה ניצני תובנה כי עליו לערוך שינוי ולהפעיל שיקול דעת לצורך תכנון צעדיו בעתיד. הוא הסכים להשתלב במסגרת טיפולית ובתקופת הניסיון השתלב בקבוצה בנושא אלימות שמטרתה לבחון דפוסי התנהגות אלימים, וללמוד טכניקות לשליטה בכעסים, כדי להימנע ממצבי אלימות בעתיד. מדובר בקבוצה המתקיימת פעם בשבוע והוא הגיע למפגשים בקביעות. בתחילה התקשה להתבונן על עצמו ולהתייחס לתהליך ברצינות, כפי הנראה על רקע קושי במתן אמון ושמירה על כללים. הוא גם לא הצליח לעשות זאת בעבר, אך בהמשך חל שינוי בגישתו והתרשמו כי מגלה רצון להיעזר בהליך הטיפול ולשתף, תוך התייחסות לנקודות משמעותיות ורצון לשינוי. הוא משתדל להגיע למפגשים הקבוצתיים, למרות ששחרר בתנאי של פיקוח אביו. יש לו מוטיבציה להיעזר בטיפול והקבוצה היוותה עוגן בטוח ויציב, דבר שחייב אותו להתמודד עם רגשות קשים וחוויות מהעבר, אותם נטה להדחיק. הוא אף החל ללמוד ולהשלים 12 שנות לימוד בבית ספר אנקורי ומיחס לזה חשיבות רבה, בניסיון להשלים פערים כששאיפתו ללמוד הנדסאות בנין בעתיד. הוא חושש מגזר הדין שיקטע את הדרך השיקומית בה החל.

הם מודעים לחומרת העבירות ולצורך בעונש מחמיר, אולם סבורים שהעבירה נעברה על רקע קשיים ודפוסי תגובה אליהם נחשף מגיל צעיר וכיום נמצא בתהליך טיפולי והחל ללמוד ולכן סבורים כי יש למנוע רגרסיה ולעודד אותו בתהליך השיקומי.

לכן, למרות הסדר הטיעון ולמרות המאסר המותנה התלוי נגדו, ממליצים הם להאריך המאסר מותנה ולהטיל צו מבחן וצו של"צ בהיקף של 140 שעות, יחד עם פיצוי סמלי בלבד, שכן אינו עובד וממן את לימודיו.

לגבי נאשם 2, שאף הוא בן 20, יליד הארץ, מהתסקירים עולה כי הוא נשוי ואב לילדה בת כשלושה חודשים. בטרם נעצר עבד במפעל. גם הוריו התגרשו בהיותו בן 7 וכיום אין לו כל קשר עם אביו. אמו לא הייתה פנויה רגשית ולא היוותה

דמות סמכותית מציבת גבולות. גם אחיו התנהל באופן בעייתי והיה מעורב בפלילים. לפני שנתיים אחיו נפגע בתאונה כשהיה בגילופין ומאז תפקודו נפגע ומרותק למיטה ומוזן דרך צינור אכילה, ופעמיים בשבוע מגיע לטיפול בתל השומר. בעקבות זאת אמו נאלצה לעזוב עבודתה ולטפל באחיו.

הנאשם השלים 9 שנות לימוד וגילה קושי במסגרת הלימודים ונשר. הוא חבר לחברה שולית לצורכי השתייכות ומתן מענה לצרכיו ובשל האווירה הקשה בבית. הוא לא גויס לצבא בשל מעורבות בפלילים. הוא התחתן במאי 2013, את אשתו הכיר לפני כ- 6 שנים, והוא מייחס חשיבות לתפקידו כאב וכבן זוג ומשפחתו מהווה גורם מחזק, מגביר מוטיבציה, ורצון לשקם את חייו ולנהל אורח חיים נורמטיבי לצד חוסר אונים בהעדר כלים ליישם זאת. הוא לוקח אחריות על מעורבותו בעבירות והביע חרטה. טען כי התפתח ויכוח במהלכו נהג בתוקפנות מתוך תחושת כעס ופחד לאחר שהמתלונן תקף אותו. הוא חש שהגן על עצמו, אך מבין את השלכות.

באשר להפרת ההוראה החוקית טען כי אשתו הייתה בהיריון מתקדם, חשה שלא בטוב ולכן הלך לחבר לקחת רכב כדי להסיעה למיון. לדבריו פעל כך מתוך חשש לשלומה.

התרשמו כי מדובר בצעיר מרקע משפחתי אישי מורכב, ומערך משפחתי קשה, שכלל אלימות של אביו כלפי אמו, מצוקה כלכלית קשה, ותפקוד לקוי של הוריו. כתוצאה חווה חסך רגשי וצורכי הערכה ושייכות בלתי מסופקים. מדובר בצעיר בעל קווי אישיות ילדותיים בלתי מגובשים, בעל סף תסכול נמוך, המתקשה לרסן דחפים, נוטה להגיב באימפולסיביות וללא שיקול דעת במצבים מורכבים, אך הוא בעל מוטיבציה לנהל אורח חיים נורמטיבי ושאיפה לשקם את חייו. הוא דל כוחות ונעדר כלים אדפטיביים יעילים לפתרון בעיות ומשברים, וביטא רצון להשתלב בהליך טיפול כדי לערוך שינוי בחייו ולכן, המליצו על ניסיון טיפול במהלכו ישתלב בטיפול.

בתסקיר הנוסף שנתקבל צוין כי במהלך תקופת הניסיון הוא השתלב בטפול פרטני והגיע לשיחות אחת לשבוע בקביעות ובזמן, תוך גילוי אחריות ורצינות, אולם, עדיין מתקשה להתבונן על עצמו ולשתף בתכנים רגשיים ולבנות קשר של אמון, דבר אופייני לתחילה של תהליך טיפולי. יחד עם זאת, התרשמו כי יש לו רצון להיעזר בהם כדי לבדוק האופן בו מתנהל ודפוס תגובה וכן ויסות רגשי ולבחון היבטים נוספים של חייו הקשורים למעורבותו בפלילים. הוא גם מעונין להשתלב בטפול קבוצתי בנושא שליטה בכעסים ובהתחשב בגילו הצעיר, במוטיבציה לטפול המבוססת על עיפות מאורח חייו וכן שיתוף הפעולה שלו עמם, ממליצים להסתפק בצו מבחן עם צו של"צ יחד עם מאסר מותנה ופיצוי סמלי.

לחובת נאשם 1 - הרשעה קודמת מיום 23.4.12, לאחר שצירף מספר רב של תיקים שהיו תלויים נגדו, ביניהם תיקים מבית משפט לנוער, כולל עבירות של התפרצות, גניבה, תקיפה בצוותא חדא הגורמת חבלה של ממש, מספר עבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, הכשלת שוטר, החזקת כלי פריצה, התפרצות לרכב, גניבה מרכב ועוד. בגין עבירות אלה נדון ל- 13 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה של 6 חודשים שהוא בר הפעלה. כמו כן, הוחתם על התחייבות בסך של 3000 ₪ למשך שנתיים, שאף היא מחוייבת הפעלה, אף שלא הייתה רכיב בין רכיבי הסדר הטיעון.

מעיון בת.פ. 11-09-31932 בעניינו של נאשם 1 עולה כי מדובר בהסדר טיעון במסגרתו "ניקה שולחן" והתביעה הסתפקה ב- 13 חודשי מאסר. גם שם נדון, בין היתר, בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים על אישה, אותה תקף עם בקבוק בירה וגרם לה לחתך ונזקקה לטיפול רפואי. כמו כן, מדובר בעבירה של תקיפה בצוותא חדא כשניסה לקחת מקל ממשמרת הבטיחות זה"ב של בית ספר, תקף את הילד בכך שדחף אותו ויחד עם אחר היכה בו בכל חלקי גופו. כמו כן, צירף עבירה של דחיפת מאבטח והתנהגות פרועה באזור הבריכה באשדוד.

בגזר הדין יש התייחסות למצוין בתסקיר ממנו עולה כי הנאשם צבר רגשות תסכול, זעם ואגרסיביות שמגבירים באופן משמעותי הסיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד, וכב' השופט אלון רום ציין כי מאסופת העבירות שבהן הורשע ניתן

ללמוד כי הסיכוי לשינוי ממשי באורח חייו אינו גבוה וכי אם לא ישנה מאורחותיו צפוי למאסר.

הנאשם הודיע כי גמר אומר לעשות שינוי משמעותי ולהימנע מביצוע עבירות נוספות וכב' השופט רום ציין כי בנסיבות אלה ראוי שגורם טפולי ילווה אותו עם שחרורו ממאסר, שכן בהעדר גורם מסייע יתקשה הנאשם לעלות על דרך הישר.

כב' השופט אלון רום הטיל עליו 6 חודשים מאסר מותנה בגין עבירה מהעבירות בהן הורשע והוסיף התחייבות כאמור בסך של 3000 ₪ להימנע מביצוע עבירה מהעבירות בהן הורשע למשך שנתיים.

לנאשם 2 - לחובתו רישום פלילי מ-18.10.12, מבית משפט לנוער, בשתי עבירות של תקיפה סתם, איומים והחזקת רכוש החשוד כגנוב. בגין עבירות אלה נדון להתחייבות בסך של 5000 ₪ למשך שנה מחוייבת הפעלה, ופיצוי בסך של 600 ₪ לשני נפגעי העבירה.

מעיון בת.פ. 1120/08 בית משפט לנוער, בו נדון, עולה כי הופנה לקבוצה טיפולית לשליטה בכעסים, אך נעדר מהמפגשים ולכן הופסקה השתתפותו. שירות המבחן ביקשו למרות זאת לגבש תוכנית טיפולית בקהילה, הוא הסכים ואף שהוכנס לקבוצה וגילה מוטיבציה, המוטיבציה הייתה ראשונית בלבד ולקראת סיום הוחלט על הפסקת השתתפותו על רקע נסיגה תפקודית ולאחר שנפתח תיק נוסף. הם התרשמו כי מתקשה ליצור קשרי אמון ופתיחות. למרות האמור, ניתנה לו הזדמנות טיפולית נוספת והדיונים נדחו כדי לאפשר לו לבצע עבודות התנדבות בקהילה ולקבל טפול פסיכולוגי, אולם הוא לא התייצב למפגשים בשירות המבחן, הוא לא ביצע את עבודות השל"צ, והלך לפגישה אחת בלבד אצל הפסיכולוג.

למרות ההתלבטות מצאה כב' השופטת בן דוד שלא להרשיעו, מתוך תקווה כי למרות האמור ינצל הזדמנות, ויפנה לצבא כדי לשקול גיוסו. בגמר הדין ציינה כי ההתחייבות בסך של 5000 ש"ח נועדה למנוע ממנו ביצוע עבירת אלימות או עבירה בנשק.

באשר לטענת הסנגור כנגד חילוט ההתחייבות, שלא היווה גורם בהסדר הטיעון-

סעיף 72 לחוק העונשין התשל"ז-1977 מתייחס להתחייבות להימנע מעבירה וסעיף 76 לחוק מתייחס לגביית סכומי ההתחייבויות. מצוין כי "אם יתחייב אדם לפי סעיף 72 להימנע מעבירה, ולאחר מכן בית משפט הרשיעו בעבירה שהתחייב להימנע ממנה... יצווה בית משפט שהרשיע... על תשלום סכום ההתחייבות; לא שולם סכום ההתחייבות, יהיה דינו כדין קנס, כולל אפשרות הטלת מאסר במקום קנס".

בשונה ממאסר מותנה, שסעיף 76 לחוק מאפשר הארכתו, לא מצא המחוקק לנכון לאפשר לבית המשפט להאריך תקופת התחייבות ואין לבית המשפט שיקול דעת בעניין זה.

לשני דיונים התייצבו המתלוננים ועמדו על רצונם להעיד, אולם הסניגורים התנגדו בטענה שההסדר לא כלל אפשרות של העדת הקורבנות ו/או הגשת תצהיר. לבסוף הוסכם כי יוגש תצהיר קורבן.

מתצהירה של המתלוננת (ת/3) עולה כי היא עורכת דין במקצועה וביום האירוע בילתה עם בן זוגה וחבר נוסף, שהגיעו לצורך זאת מירושלים. כשיצאו מהמסיבה היו במצב רוח טוב, אך הבחינו בהתקהלות של בחורים צעקנים ולכן צעקה עליהם שחבל לריב ושילכו הביתה. אולם תגובתם הייתה בריונית ומסוכנת ולכן הם המשיכו בדרכם מתוך תחושה שהמצב נרגע, אולם לא עברו שניות מעטות וכמו עדר של חיות, רצו לעברם הבחורים, ותקפו אותם בהשלכת אבנים לעבר גבם, תוך שתקפו אותם, דחפו אותם לרצפה, ובעטו בהם. אחד מהם היה רעול פנים. לדבריה בן זוגה נחבל באופן קשה וגם

היא הוכתה ונחבלה בגבה, בעורפה, ובידיה, שכן על מנת לגונן על בן זוגה היא נשכבה מעליו וקיבלה מכות. לדבריה, המשטרה שהגיעה למקום, לא הבחינה בין התוקפים ולמותקפים וריססה גם אותם בגז מדמיע, לדבריה אפילו יותר מאשר ריססו את התוקפים, ורק לאחר שהתברר להם שהם המותקפים עצרו שניים מהתוקפים. לדבריה התוקף השלישי הגיע לתחנה אך לא נעצר.

היא חולה בסכרת נעורים ובעקבות הטראומה נגרמה לה עליה בסוכר, היא איבדה את הכרתה ונפלה ובתחנת המשטרה בכתה וצעקה ללא הפסק. פניה ועיניה שרפו. גם בן זוגה בכה והם היו בהלם טוטאלי. לא רק זאת אלא המשטרה אזקה את בן זוגה. לדבריה, מדובר לא רק בחבלות פיזיות אלא גם נפשיות בשל הפחד והאימה וחוסר בטחון שנגרם להם. הם סבלו מנדודי שינה, סיוטים, הלם, לא תפקדו מספר שבועות וכששבו חלקית לעבודתם שיחזרו שוב ושוב את האירוע האלים הברוטלי והאכזרי שחוו. מאז הם מתקשים להשתתף באירועים חברתיים. גם במהלך הדיון לדבריהם אוימו על ידי שלושת התוקפים.

השלכת אבנים על אנשים תמימים מהווה דבר מזעזע שחדר לנפשם פנימה והותיר צלקות ופחד. כתוצאה, היא מטופלת בטיפול נוגד חרדות. היא מתארת אירוע טראומתי שלא ישכח שנים ארוכות, בעוד התוקפים מסתובבים חופשי, תוך הצגת חזות תמימה. בקשתה שהם יבואו על עונשם ושבת משפט לא יקבל את המלצת שירות מבחן, שכן מדובר בהתנהגות שאיננה נסלחת אלא ממקום של שנאה, אלימות, כוחנות, בריונות ורוע טהור. לדבריה, היא בוכה ומתייסרת ללא הפסקה, וגם בן זוגה פגוע עד עמקי נשמתו שכן לא יכול היה להגן עליה.

באשר למתחם העונשי הראוי :

התביעה הפנתה לרע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל**. באותו ענין נדון המבקש בבית משפט שלום בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של אדם במסעדה וזאת במכת אגרוף אשר כתוצאה ממנה נזקק הלה לטיפול, ובהמשך לאחר שאורחים ניסו להרחיקו מהמקום, תקף אדם נוסף במכת אגרוף בפניו, ונטל בקבוק והיכה בראשו של האחר מספר פעמים, חלק בעת ששכב על הרצפה חבול וחסר אונים, וכתוצאה נזקק הלה לטיפול בבית חולים. מדובר במי שלא היו לחובתו הרשעות קודמות, שלקח אחריות והביע חרטה ובושה ונכונות להשתלב בהליך טפולי, אך שירות מבחן התרשמו שהרצון בא על רקע חשש מאימת הדין והמליצו לכן על עונש מציב גבולות והוסיפו כי אם בית משפט יטיל מאסר, שיהיה זה בעבודות שירות.

בית המשפט עמד על חומרת ואכזריות המעשים, ומצא שאין להסתפק במאסר בעבודות שרות, כהמלצת שירות המבחן, והטיל עליו 11 חודשי מאסר, מאסר מתנה, קנס ופיצוי לכל אחד מהמתלוננים. ערעור לבית משפט מחוזי נדחה וגם בקשת רשות הערעור נדחתה, הן משום שלא נמצא מקום לדיון בגלגול שלישי והן משום שאין להקל ראש בחומרת מעשי האלימות. צוין על ידי כב' השופט שוהם כי נסיבות התקיפה מלמדות כי במקרה זה, למרות השיקולים לקולא שנלקחו בחשבון, **"יש ליתן משקל בכורה לאינטרס הציבורי המחייב תגובה ענישתית הולמת לכל מי שמעורב בביצוע מעשי אלימות כגון דא"**.

כמו כן מפנה לדברי כב' השופט ג'ובראן ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (לא פורסם) מיום 3.8.10 שם צוין כי:

"האלימות מכרסמת ביסודות חברתינו ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו

ערכים של תגמול והרתעה".

באשר לטענה כי היה מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, תסקיר שירות מבחן הוא בגדר המלצה בלבד ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו (ראה ע"פ 9044/11 מדינת ישראל נ' אלמליח וע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל).

בית-משפט עליון פסק לא אחת על הצורך להחמיר את הענישה במקרי אלימות. כך קבע המשנה לנשיא (כתוארו דאז) מ' חשין בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטויה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי ששורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

המתחם העונשי הראוי בגין עבירות של אלימות הנעברות בנסיבות מחמירות, דהיינו, בצוותא חדא עם אחרים, תוך שימוש בנשק קר או חם, תוך גרימת חבלות, נע בין מאסר בעבודות שירות למאסר לתקופה של שנתיים.

אם מדובר בנאשמים שלהם עבר בתחום האלימות, הרף העונשי אמור להיות לקראת חלקו העליון של המתחם בגין כל ארוע.

בנסיבות אלה, לא ברור לבית המשפט מדוע התביעה מסתפקת במאסר בעבודות שרות, למרות העבירות הנלוות, כולל איום חמור כלפי שוטר על ידי נאשם 2, ולמרות שהמשמעות הינה החפפה של המאסר המותנה של 6 חודשים למאסר שיוטל על נאשם 1.

בנסיבות כאמור לא מצאתי כל מקום להתייחס להמלצה המקלה של שירות המבחן.

לא רק זאת אלא התלבטתי אם לכבד ההסדר אך בסופו של דבר מצאתי לכבדו בשל ההלכות הנקוטות על ידי בית משפט עליון על פיהן ככלל יש לכבד הסדרי טיעון, תוך כיבוד שקול הדעת והחלטות הרשות ובתנאי ששיקולי התביעה היו חפים משיקולים זרים. מאידך גיסא, מצאתי לדחות בקשת הסניגורים כי החיוב בפיצוי המתלוננים יהיה סמלי בלבד תוך התחשבות במצבם הכלכלי. ראויים קרבנותיהם לפיצוי שלא יהא סמלי אף שעדיין יהא רחוק מריאלי.

יצוין כי הטענה כאילו המתלונן הוא שתקף אינה תואמת העובדות בהן הודו והורשעו הנאשמים.

על בתי המשפט לגלות אפס סובלנות כלפי בריונים צעירים ואלימים, המטילים חיתתם סתם כך, על ציבור חף, עוברי אורח תמימים שומרי חוק, ואפילו אם נסיבות חייהם קשות ביותר. אין לשכוח כי הנאשמים ישאו בעונש וימשיכו בחייהם

אך לא כן קרבנותיהם.

תפקידו של בית המשפט להשיב השלווה, הביטחון והשקט, לציבור, שזה מכבר איבד אמונו ביכולת הרשויות לדאוג לזכותו הבסיסית של כל אזרח להלך ברחוב ללא פחד ומבלי להביט לאחור מחשש פן יבולע לו.

אין לי אלא להביע צער על ההסדר המקל שמעביר מסר עונשי רפה. לטעמי היה מקום במקרה זה להעדיף האינטרס הציבורי על פני נסיבותיהם האישיות של הנאשמים ושיקולי שיקום, וזאת בשל עברם, הזדמנויות השיקום שהוצעו להם בעבר, חומרת האירוע, הסתמיות והאכזריות הבלתי נתפסת שבו, כשעל פי המתחם העונשי הראוי היה מקום לגזור דינם למאסר שלא יפחת משנה, ולגבי נאשם 1, להפעיל התנאי במצטבר.

לאור כל האמור אני מטילה על הנאשמים עונשים כמפורט:

לגבי נאשם 1:

1. קנס סמלי בסך 750 ₪, או 5 ימי מאסר תמורתו.

2. 6 חודשי מאסר.

2. אני מורה על הפעלת מאסר המותנה של 6 חודשים, שהוטל בת.פ. 31932-09-11 אשדוד, מיום 23.4.12 בחופף.

את 6 חודשי המאסר ישא בעבודות שירות במתנ"ס (טנה) ברח' שמואל הנגיד 9, אשדוד וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח רס"מ לבנה אינדפורקר.

תחילת ריצוי המאסר מיום 10.8.14 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו/ה ובפרטיו/ה.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

3. אני מורה על חילוט סכום התחייבות בסך של 3000 ₪ עליה חתם בת.פ. 31932-09-11. הסכום ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.15.

אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד, יעמוד כל הסכום לפרעון מידי ובמקומו ישא מאסר של 30 יום אותו יוכל לשאת בעבודות שרות אם יבקש זאת.

4. שנה מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא יעבור כל עבירה של תקיפה.
5. מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית.
6. יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מלעבור תוך 3 שנים כל עבירה של תקיפה .
לא יחתום יאסר ל- 90 יום.
7. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך של 5000 ₪.
סכום זה יופקד ב- 10 תשלומים רצופים החל מיום 10.3.15 בקופת ביהמ"ש ויועבר לחשבון המתלוננים על פי פרטי חשבון הבנק שימציאו.
אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד, יעמוד כל הסכום לפירעון מידי ויגבה כקנס.
8. ימצא בפיקוח שרות המבחן במשך שנה מהיום.
לצורך זאת יחתום על צו המבחן, ומוסבר לו כי אם לא יעמוד בתנאי הצו הוא יופקע ויגזר דינו מחדש .

לגבי נאשם 2:

1. קנס סמלי בסך 750 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.
 2. 6 חודשי מאסר אותם ישא בעבודות שירות בפארק אשדוד ים, הגדוד העברי 10, אשדוד וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח אינדפורקר לבנה
תחילת ריצוי המאסר מיום 10.8.14 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובת/ה ובפרטיו/ה.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.
 3. חילוט ההתחייבות בסך 5000 ₪ עליה חתם בת.פ. 1120/08, בית משפט לנוער אשדוד, ביום 18.10.12. הסכום ישולם ב- 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.1.15.
- אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד, כל הסכום יעמוד לפירעון מידי ויגבה כקנס. אם לא יעמוד בתשלום

יאסר למשך 50 יום אותם יוכל לשאת בעבודות שרות אם יבקש זאת.

4. מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים על כל עבירה של תקיפה.

5. מאסר מותנה של 6 חודשים למשך 3 שנים בגין עבירה של הפרת הוראה חוקית ואיום.

6. התחייבות בסך של 10,000 ₪ למשך 3 שנים על כל עבירה של תקיפה.

לא יחתום יאסר ל-90 ימים.

7. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך של 5000 ₪.

סכום זה יופקד בקופת ביהמ"ש ב-10 תשלומים רצופים החל מיום 10.3.15 .

אם לא יעמוד באחד מן התשלומים במועד, יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כקנס.

8. ימצא בפיקוח שרות המבחן במשך שנה מהיום .

לצורך זאת יחתום על צו מבחן, ומוסבר לו כי אם לא יעמוד בתנאי הצו ניתן להפקיעו ולשוב ולגזור דינו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ט סיוון תשע"ד, 17/06/2014 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה